

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

z 19. januára 2005 *

Vo veci T-387/03,

Proteome Inc., so sídlom v Beverly, Massachusetts (Spojené štáty), v zastúpení:
M. Edenborough, barrister, C. Jones, A. Brodie a C. Loweth, solicitors,

žalobkyňa,

proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT),
v zastúpení: P. Bullock a S. Laitinen, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 25. augusta 2003 (vec R 0707/2002-4) a rozhodnutiu prieskumového pracovníka z 21. júna 2002, ktorými sa zamietajú zápisy slovných ochranných známok BIOKNOWLEDGE,

* Jazyk konania: angličtina.

SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (tretia komora),

v zložení: predseda komory J. Azizi, sudcovia M. Jaeger a F. Dehousse,
tajomník: H. Jung,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Súdu prvého stupňa 25. novembra 2003,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Súdu prvého stupňa 13. februára 2004,

po pojednávaní z 9. septembra 2004,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Spoločnosť Proteome Inc. (ďalej len „žalobkyňa“) podala 2. marca 2000 na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) prihlášku ochrannej známky Spoločenstva podľa nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva (Ú. v. ES L 11, 1994, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), v znení zmien a doplnení.

- 2 Ochranná známka, o ktorej zápis sa žiadalo, je slovo BIOKNOWLEDGE.
- 3 Výrobky a služby, pre ktoré sa žiadalo o zápis, patria do tried 9, 16 a 42 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a zodpovedajú, pre každú z týchto tried, tomuto opisu:
- trieda 9: „Databázy, vo fyzickej alebo elektronickej forme, poskytujúce informácie o organizmoch a počítačové programy na vyhľadávanie, znovuzískanie, kompiláciu, organizáciu, správu, analýzu, oznamovanie a/alebo zaraďovanie údajov v informačných archívoch v elektronickej forme, vrátane počítačových databáz“,

 - trieda 16: „Tlačoviny, vrátane príručiek a návodov, týkajúce sa informačných archívov o organizmoch“,

 - trieda 42: „Počítačové a informačné služby, a to vývoj databáz obsahujúcich informácie o organizmoch a/alebo poskytovanie prístupu k nim, a súvisiace počítačové programy“.
- 4 Listom zo 6. júla 2001 prieskumový pracovník ÚHVT oznámil žalobkyni, že sa domnieva, že prihlasovaná ochranná známka nevyhovuje článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 40/94. Prieskumový pracovník taktiež žalobkyni oznámil, že môže v lehote dvoch mesiacov podať pripomienky v tomto ohľade.

- 5 Žalobkyňa predložila svoje pripomienky 31. augusta 2001.
- 6 Prieskumový pracovník rozhodnutím z 21. júna 2002 zamietol prihlášku podľa článku 38 nariadenia č. 40/94, opierajúc sa o článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 40/94.
- 7 Žalobkyňa následne podala odvolanie na ÚHVT v súlade s článkom 59 nariadenia č. 40/94.
- 8 Rozhodnutím z 25. augusta 2003, ktoré bolo žalobkyni doručené 15. septembra 2003 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), štvrtý odvolací senát ÚHVT zamietol toto odvolanie z dôvodov, že slovo BIOKNOWLEDGE opisuje dotknuté výrobky a služby a nemá rozlišovaciu spôsobilosť.

Návrhy účastníkov konania

- 9 Žalobkyňa navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— prijal žalobu,

— zrušil rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu,

- zrušil rozhodnutie prieskumového pracovníka z 21. júna 2002,

- vrátil ÚHVT späť prihlášku ochrannej známky Spoločenstva, aby sa mohlo prikročiť k jej uverejneniu,

- zaviazal ÚHVT na náhradu trov žalobkyne v tomto konaní, v konaní pred odvolacím senátom, ako aj v konaní pred prieskumovým pracovníkom.

10 ÚHVT navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

- zamietol žalobu,

- zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

Právny stav

11 Na úvod je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je potrebné považovať návrhy žalobkyne za smerujúce v skutočnosti k tomu, aby Súd prvého stupňa zrušil napadnuté rozhodnutie a vyvodil z toho všetky právne dôsledky. Napokon je potrebné zdôrazniť, že ÚHVT počas pojednávania uviedol, že sa vzdáva možnosti spochybniť prípustnosť návrhu žalobkyne smerujúceho k zrušeniu rozhodnutia prieskumového pracovníka.

- 12 Vo veci samej sa žalobkyňa odvoláva na tri skutočnosti, ktoré je možné zoskupiť do dvoch žalobných dôvodov. Cieľom prvého žalobného dôvodu je preukázať porušenie článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94. Druhý žalobný dôvod sa týka porušenia článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

O prvom žalobnom dôvode, ktorý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94

- 13 Prvý žalobný dôvod, na ktorý sa odvoláva žalobkyňa, pozostáva z dvoch častí. V prvej časti sa žalobkyňa domnieva, že ochranná známka BIONKNOWLEDGE je príliš nejasná a neurčitá na to, aby tento výraz mohol mať vo vzťahu k dotknutým výrobkom a službám opisný charakter. V druhej časti sa žalobkyňa domnieva, že odvolací senát nesprávne použil svoju znalosť výrobkov a služieb na posúdenie opisného charakteru ochrannej známky.

O nejasnej a neurčitej povahe slova BIONKNOWLEDGE

— Tvrdenia účastníkov konania

- 14 Žalobkyňa sa domnieva, že odvolací senát sa dopustil podobnej chyby, aká bola uvedená v rozsudku Súdu prvého stupňa týkajúcom sa slova EASYBANK [rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. apríla 2001, Bank für Arbeit und Wirtschaft/ÚHVT (EASYBANK), T-87/00, Zb. s. II-1259, body 26 až 33]. Podobne ako sa rozhodlo v uvedenom rozsudku, je slovo BIONKNOWLEDGE príliš nejasné a neurčité na to, aby tento výraz mohol mať vo vzťahu k dotknutým výrobkom a službám opisný charakter.

- 15 Navyše, výraz „Bioknowledge“ bol nedávno vymyslený a nemá jasný význam, ktorý by bol všeobecne definovaný a prijímaný. Žalobkyňa z toho vyvodzuje, že uvedené slovo neopisuje konkrétne dotknuté výrobky a služby.
- 16 Žalobkyňa dodáva, že slovo „knowledge“ v žiadnom prípade nemôže predstavovať opisnú časť alebo zložku slova BIOKNOWLEDGE. Slovo „knowledge“ totiž v angličtine znamená vedomosť alebo znalosť získanú skúsenosťou, ale tiež súhrn informácií nejakej osoby alebo ešte aj teoretické a praktické pochopenie predmetu, jazyka atď. Tieto rôzne významy podľa žalobkyne naznačujú, že slovo „knowledge“ sa líši od slova „informácia“, a tým skôr od nosiča, na ktorom je táto informácia uložená, alebo od prostriedkov, akými sa táto informácia oznamuje užívateľovi.
- 17 ÚHVT sa domnieva, opierajúc sa o rozsudok Súdu prvého stupňa z 27. februára 2002, Eurocool Logistik/ÚHVT (EUROCOOL) (T-34/00, Zb. s. II-683, bod 38), že posúdenie opisného charakteru ochrannej známky môže byť vykonané len vo vzťahu, po prvé, k dotknutým výrobkom alebo službám, a po druhé, k tomu, ako ju vníma príslušná skupina verejnosti.
- 18 V prejednávanej veci, s ohľadom na výrobky a služby, pre ktoré sa žiadalo o zápis, ÚHVT tvrdí, že uvedená skupina verejnosti zahŕňa odborníkov z oblasti medicíny, farmácie a ďalších prírodných vied, a z oblasti starostlivosti v celej Európskej únii.
- 19 Ak by sa — podľa ÚHVT — táto skupina verejnosti stretla so slovom BIOKNOWLEDGE, použitom vo vzťahu k dotknutým výrobkom a službám, vyvodila by z toho, že tieto výrobky alebo služby sú určené na poskytovanie biologických informácií alebo sa ich jednoducho týkajú.

- 20 Výraz „knowledge“ okrem toho taktiež znamená špecifickú informáciu o nejakom predmete. Vzhľadom na to, že výrobky a služby žalobkyne sú zdrojom biologických informácií alebo tieto zdroje poskytujú, existuje jasná a priama spojitosť medzi prihlasovanou ochrannou známkou a dotknutými výrobkami a službami.
- 21 ÚHVT v tejto súvislosti zdôrazňuje štruktúru predmetného slovného označenia, zloženého z predpony „bio“, často používanej pri tvorbe slov, ktoré sa vyskytujú v oblasti vied a technológií, a z bežného anglického výrazu „knowledge“. ÚHVT dodáva, že táto štruktúra nemôže byť dotknutými spotrebiteľmi vnímaná ako nezvyčajná, pretože je v súlade s anglickými pravidlami skladby slov.
- 22 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne vychádzajúce zo skutočnosti, že výraz „Bioknowledge“ bol len nedávno vymyslený, ÚHVT uvádza, že z judikatúry vyplýva, že skutočnosť, že sa nejaký výraz nenachádza v slovníku, nie je rozhodujúca, pretože dôležité je to, ako je tento výraz vnímaný cieľovou skupinou verejnosti.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 23 Z článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 vyplýva, že označenia a údaje, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie vlastností výrobku alebo služby, pre ktoré sa žiada o zápis, sa pokladajú za nespôsobilé, svojou samotnou povahou, plniť základnú funkciu ochrannej známky bez toho, aby bola dotknutá možnosť nadobudnutia rozlišovacej spôsobilosti používaním upravená v článku 7 ods. 3 rovnakého nariadenia. Tým, že článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia zakazuje zápis takýchto označení alebo údajov ako ochrannej známky, sleduje cieľ všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby označenia alebo údaje opisujúce vlastnosti výrobkov alebo služieb, pre ktoré sa žiada o zápis, mohli byť voľne používané všetkými. Toto

ustanovenie teda bráni tomu, aby takéto označenia boli vyhradené jednému jedinému podniku z dôvodu ich zápisu ako ochrannej známky (rozsudok Súdneho dvora z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, Zb. s. I-12447, body 30 a 31).

- 24 Z tohto pohľadu sú označenia a údaje uvedené v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94 také, ktoré môžu slúžiť, pri obvyklom používaní z pohľadu spotrebiteľa, na označenie, priame alebo pomocou uvedenia jednej z ich podstatných vlastností výrobku alebo služby, pre ktoré sa žiada o zápis (rozsudok Súdneho dvora z 20. septembra 2001, Procter & Gamble/ÚHVT, C-383/99 P, Zb. s. I-6251, bod 39). Posúdenie opisného charakteru nejakého označenia teda možno vykonať len vo vzťahu jednak k dotknutým výrobkom a službám a jednak k tomu, ako ho vníma príslušná skupina verejnosti [rozsudok Súdu prvého stupňa z 3. decembra 2003, Audi/ÚHVT (TDI), T-16/02, Zb. s. II-5167, bod 27].
- 25 Na úvod je potrebné uviesť, že žalobkyňa nesprávne pochopila rozsudok EASYBANK, už citovaný v bode 14 vyššie, pokiaľ sa domnieva, že v prejednávanej veci, podobne ako bolo vyslovené v uvedenom rozsudku, je „ochranná známka“ BIOKNOWLEDGE „príliš nejasná a neurčitá“ na to, aby tento výraz mohol mať vo vzťahu k dotknutým výrobkom a službám opisný charakter.
- 26 Súd prvého stupňa však vo svojom rozsudku EASYBANK, už citovanom v bode 14 vyššie, použil výrazy „nejasný“ a „neurčitý“ len na upresnenie vzťahu existujúceho medzi významom dotknutého slova a predmetnými službami. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti uviedol, že „vzťah existujúci medzi významom slova EASYBANK na jednej strane a službami, ktoré by mohli byť zaistované on-line bankou na druhej strane, sa zdá príliš nejasný a neurčitý na to, aby tento výraz mohol mať vo vzťahu k spomínaným službám opisný charakter“ (bod 31 rozsudku). Súd prvého stupňa v tomto rozsudku teda neoznačil spornú ochrannú známku ako „príliš nejasnú a neurčitú“, ako to tvrdí žalobkyňa.

- 27 Ďalej, prvá časť prvého žalobného dôvodu je založená v zásade na skutočnosti, že odvolací senát nesprávne došiel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka opisuje konkrétne dotknuté výrobky a služby. Je teda potrebné analyzovať tvrdenie žalobkyne z tohto pohľadu.
- 28 V prejednávanej veci je isté, ako uvádza odvolací senát v bode 11 napadnutého rozhodnutia, že dotknuté výrobky a služby sú určené pre odbornú verejnosť z oblasti medicíny, farmácie alebo iných biologických vied, ako aj z oblasti starostlivosti.
- 29 Pokiaľ ide o slovo BIOKNOWLEDGE, toto pozostáva z predpony „bio“ a slova „knowledge“.
- 30 Predpona „bio“ pochádza z gréckeho bios, čo znamená „život“, ako správne uvádza odvolací senát v bode 9 napadnutého rozhodnutia. Tento prvok je časťou skladby viacerých slov, ktoré majú vzťah k „životu“. Z pohľadu príslušnej skupiny verejnosti v prejednávanej veci je prvok „bio“ časťou skladby slov, ktoré majú vzťah k živým organizmom (napríklad „biológia“).
- 31 Čo sa týka slova „knowledge“, jedna z jeho definícií zodpovedá, ako správne uvádza ÚHVT, špecifickej informácii o nejakom predmete. Žalobkyňa nespochybňovala túto definíciu ako takú, ale len záver, ktorý z nej ÚHVT vyvodil.
- 32 Pokiaľ sa teda zohľadní definícia príslušnej skupiny verejnosti v prejednávanej veci, spojenie výrazov „bio“ a „knowledge“ pre vytvorenie slova BIOKNOWLEDGE vedie k záveru, že toto slovo má aspoň jeden možný význam, a to jednu alebo viacero špecifických informácií o živých organizmoch, teda informácií, ktoré sú im vlastné. Tu je potrebné pripomenúť, že pokiaľ ide o slovné označenie, jeho zápis musí byť

zamietnutý na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, ak aspoň jeden z jeho možných významov označuje niektorú vlastnosť dotknutých výrobkov alebo služieb (rozsudok ÚHVT/Wrigley, už citovaný v bode 23 vyššie, bod 32).

- 33 Súd prvého stupňa už okrem toho upresnil, pokiaľ ide o výraz obsahujúci prvok „bio“, že „akronym BioID, zložený zo skratiek, ktoré sú súčasťou slovnéj zásoby referenčného jazyka (teda angličtiny), nepredstavuje odchýlku vo vzťahu k lexikálnym pravidlám tohto jazyka, a nie je teda neobvyklý v jeho štruktúre“ [(rozsudok Súdu prvého stupňa z 5. decembra 2002, BioID/ÚHVT (BioID), T-91/01, Zb. s. II-5159, bod 28]. V prejednávanej veci teda skutočnosť, že slovo BIOKNOWLEDGE je jedným slovom, nemení jeho vnímanie príslušnou skupinou verejnosti. V tejto súvislosti je vhodné poznamenať, že angličtinu okrem po anglicky hovoriacej príslušnej verejnosti často používajú aj vedecké kruhy.
- 34 Pokiaľ ide o opisy tried výrobkov a služieb, ktorých sa týka zápis, všetky z nich odkazujú na „organizmy“, teda na jednu zo zložiek sporného slova („bio“). Okrem toho, výrobky a služby uvedené v prihláške zahŕňajú buď prostriedky, pomocou ktorých sa uchovávajú informácie alebo výrobky, alebo služby, ktoré umožňujú prístup k týmto informáciám. Z toho vyplýva, že dotknuté výrobky a služby obsahujú informácie o organizmoch alebo umožňujú prístup k nim.
- 35 Vzhľadom na to, že príslušnú skupinu verejnosti tvoria odborníci na biologické vedy a odborníci z oblasti starostlivosti, je namieste dôjsť k záveru, že vzťah existujúci medzi možným významom slova BIOKNOWLEDGE, vyloženým v bode 32 vyššie, na jednej strane a dotknutými výrobkami a službami na druhej strane nie je príliš nejasný ani neurčitý. Naopak, z pohľadu príslušnej skupiny verejnosti existuje dostatočne priama a konkrétna spojitosť medzi zmyslom tohto slova a vlastnosťami dotknutých výrobkov a služieb.

- 36 Navyše, vzhľadom na to, že slovo „knowledge“, podľa definície uvedenej v bode 32 vyššie, nemôže byť jasne odlíšené od slova „information“, nemôže byť tým skôr odlíšené, ako tvrdí žalobkyňa, od nosiča, na ktorom sú uložené informácie.
- 37 Nakoniec, slovo BIOKNOWLEDGE tak, ako bolo predložené na zápis, neobsahuje iné zložky alebo iné údaje, ktoré by umožnili vyvrátiť tento záver. To isté platí, pokiaľ ide o vzhľad alebo usporiadanie výrazov, z ktorých pozostáva toto slovo.
- 38 Tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je slovo BIOKNOWLEDGE len nedávno vymysleným výrazom a nemá preto jasný, všeobecne definovaný a prijímaný význam, musí byť v tejto súvislosti zamietnuté.
- 39 Pokiaľ totiž ide o rozlišovaciu spôsobilosť nejakého slova, skutočnosť, že sa spoja dve slová, bez akejkoľvek grafickej alebo sémantickej zmeny, nepredstavuje žiadnu dodatočnú vlastnosť, na základe ktorej by sa označenie ako celok mohlo stať spôsobilým na odlíšenie služieb žalobkyne od služieb iných podnikov. Okolnosť, že slovo ako také nie je uvedené v slovníkoch — či už napísané ako jedno samostatné slovo alebo nie — žiadnym spôsobom nemení toto posúdenie [rozsudky Súdu prvého stupňa z 12. januára 2000, DKV/ÚHVT (COMPANYLINE), T-19/99, Zb. s. II-1, bod 26, a z 26. októbra 2000, Harbinger/ÚHVT (TRUSTEDLINK), T-345/99, Zb. s. II-3525, bod 37].
- 40 Okrem toho, ako už bolo uvedené (bod 33 vyššie), Súd prvého stupňa upresnil, pokiaľ ide o akronym BioID, že tento výraz pozostávajúci z viacerých zložiek nepredstavuje odchýlku vo vzťahu k lexikálnym pravidlám angličtiny, a nie je preto neobvyklý v jeho štruktúre.

- 41 V prejednávanej veci, ako to správne uvádza ÚHVT, štruktúra slova BIOKNOWLEDGE nemôže byť dotknutými spotrebiteľmi vnímaná ako nezvyčajná, pretože je v súlade s anglickými pravidlami skladby slov. Platí to tým skôr, že príslušná skupina verejnosti je tvorená odborníkmi zvyknutými používať obidva výrazy, z ktorých pozostáva slovo BIOKNOWLEDGE. Ak teda aj bolo toto slovo len nedávno vymyslené, ako tvrdí žalobkyňa, má možný význam, ktorý je dostatočne jasný pre príslušnú skupinu verejnosti a ktorý môže slúžiť na označenie podstatných vlastností dotknutých výrobkov a služieb.
- 42 S ohľadom na všetky tieto prvky je namieste vysloviť, že slovo BIOKNOWLEDGE opisuje výrobky a služby, pre ktoré sa žiadalo o zápis. Odvolací senát sa preto nedopustil žiadnej právnej chyby, keď usúdil, že toto slovo môže z pohľadu príslušnej skupiny verejnosti slúžiť na označenie, v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, podstatných vlastností výrobkov a služieb uvedených v prihláške ochrannej známky.
- 43 Preto je potrebné zamietnuť prvú časť prvého žalobného dôvodu ako nedôvodnú.

O nesprávnom použití znalosti výrobkov a služieb odvolacím senátom

— Tvrdenia účastníkov konania

- 44 Žalobkyňa uviedla, že odvolací senát použil svoju znalosť navrhovaných výrobkov a služieb na posúdenie toho, či slovo BIOKNOWLEDGE spadá do rámca článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94.

- 45 Takéto *post facto* posúdenie je podľa žalobkyne neprípustné, keďže táto znalosť dopĺňa informáciu obsiahnutú v slovnom označení. Bez tejto znalosti by teda odvolací senát nemohol prísť k záveru, že slovo obsahuje opisné označenia alebo údaje.
- 46 Žalobkyňa dodáva, že v každom prípade, ak by kritérium použité odvolacím senátom bolo správne, označenie BIOKNOWLEDGE by neposkytovalo jasnú a nedvojzmyselnú informáciu o podstatných vlastnostiach ponúkaných výrobkov a služieb (v rozpore s tým, čo bolo uvedené v bode 13 napadnutého rozhodnutia).
- 47 ÚHVT odpovedá, že žalobkyňa zabudla na základnú zásadu, podľa ktorej posúdenie opisného charakteru označenia môže byť vykonané len vo vzťahu k dotknutým výrobkom a službám. Odvolací senát teda vôbec nezneužil skutočnosť, že pozná opis výrobkov a služieb na to, aby z toho vyvodil zaujatý záver, pričom použil vhodné kritérium pri hodnotení opisného charakteru slova vo vzťahu k dotknutým výrobkom a službám.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 48 Ako už bolo pripomenuté vo vzťahu k článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94, posúdenie opisného charakteru označenia môže byť vykonané len vo vzťahu jednak k dotknutým výrobkom a službám a jednak k tomu, ako ho vníma príslušná skupina verejnosti (rozsudok TDI, už citovaný v bode 24 vyššie, bod 27).

49 V rozpore s tým, čo tvrdí žalobkyňa, je preto správne, že sa odvolací senát v prejednávanej veci odvolal na dotknuté výrobky a služby pre posúdenie toho, či zápis slova BIOKNOWLEDGE má byť zamietnutý na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 40/94.

50 Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého označenie BIOKNOWLEDGE neposkytuje jasnú a nedvojzmyselnú informáciu o podstatných vlastnostiach ponúkaných výrobkov a služieb, odôvodnenie týkajúce sa prvej časti prvého žalobného dôvodu umožňuje dôjsť k záveru, že z pohľadu príslušnej skupiny verejnosti naopak existovala dostatočne priama a konkrétna spojitosť medzi zmyslom slova BIOKNOWLEDGE a vlastnosťami dotknutých výrobkov a služieb. Tvrdenie uvedené žalobkyňou v tomto ohľade teda musí byť rovnako zamietnuté.

51 Z týchto dôvodov musí byť druhá časť prvého žalobného dôvodu zamietnutá ako nedôvodná, a prvý žalobný dôvod preto musí byť zamietnutý ako celok.

O druhom žalobnom dôvode, ktorý je založený na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94

52 Vzhľadom na to, že prvý žalobný dôvod bol zamietnutý, a preto, že na zamietnutie zápisu dotknutého označenia ako ochrannej známky Spoločenstva stačí, ak sa uplatní jeden z absolútnych dôvodov zamietnutia vymenovaných v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94 (rozsudok Súdneho dvora z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, Zb. s. I-7561, bod 29), nie je potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňou, ktorý je založený na porušení článku 7 ods. 1 nariadenia č. 40/94.

53 Vo svetle vyššie uvedeného musí byť žaloba zamietnutá.

O trovách

- ⁵⁴ Podľa článku 87 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania v súlade s návrhom ÚHVT.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (tretia komora)

rozhodol a vyhlásil:

- 1. Žaloba sa zamieta.**
- 2. Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy konania.**

Azizi

Jaeger

Dehousse

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 19. januára 2005.

Tajomník

Predseda komory

H. Jung

J. Azizi